Ficțiunea omului care ia cunoștință de el însuși

On Decembrie 14, 2014

Găsește-ți curajul și determinarea de a te reinventa, sondând posibilele fațete ale unei direcții imposibile.

Puterea mea de creație mă plasa în realitatea unei linii de timp numită eternitate, din perspectiva unei gândiri polivalente (critice, algoritmice, laterale) care acum se laudă cu faptul că "a trăit tot ce a spus". Găsisem mijlocul de a fi un univers în sine însuși. Mă înspăimânta puterea pe care o aveau revelațiile asupra acestei creații ieșite din comun, scara pe care omul parcurge urcușul său spre Dumnezeu, modelul acesta de convergență dintre două evoluții aparte: una a contrastelor, cealaltă a paradoxurilor.

În toată această degringoladă a minții cuprinsă de lucrarea gândurilor, eram secondat de emoția adâncă a mediculuicare este obligat să lupte împotriva morții, oriunde ar întâlni-o. Trebuie să mori ca să învii într-un alt mod. Dacă vrei să-ți testezi limitele în alte dimensiuni, dacă vrei să smulgi podoabele eterne din mâna Domnului, întru acea nemărginită cunoaștere înțeleasă ca proces veșnic de asemănare cu atotputernicia. Cine m-ar fi putut salva din fața pericolului reinventării?

În secret, în mintea-mi care se pregătea să traverseze spațiul libertății de exprimare a gândurilor năstrușnice, stăruiau cuvintele lui Alexandre Dumas: *„ Deasupra ta, vezi, este un cer întotdeauna senin plin de stele, o întindere de azur pe unde la fiecare pas Dumnezeu ridică un praf de aur, și fiecare atom este un univers. "* După Epicur, atomii trebuie să fie neschimbători și individuali, fiindcă în caz contrar, dacă împărțirea s-ar continua în nemărginit, atunci la sfârșit s-ar nărui totul în neant. Şi apoi din acest neant s-ar produce iarăși toate lucrurile, ceea ce, este cu neputință.

Numai sondând posibilele fațete ale unei direcții imposibile, în prezența unui timp *Quick Connection* pe care eu îl percepeam drept infinit, ca o dimensiune a cunoașterii individuale văzută ca o măsură a schimbării, puteam să ajung la acea înălțime a abordării concentrate pe o evoluție performantă.

Leadership: Cum abordezi traversarea accelerată a unui timp care se construiește aproape exclusiv pe abandonarea lui, prin abordarea unei creații care depășește puterea de cuprindere a minții obișnuite?

Creația de care dădeam dovadă cu brio nu era altceva decât un suport de propagare a unei viziuni care poate că ar fi putut afecta istoria într-o modalitate practică și concretă dacă aș fi avut capacitatea de a mă opri într-un vis pentru a examina ceea ce se petrece fără să mă clintesc din loc, fără să pot schimba ceva. E un fel de simulare a unei realități de dincolo de orice experiență a lumii, de dincolo de angrenajele lumii vizibile, așa încât toate cele ce le cântăream și le atribuiam o valoare poetică trebuiau să treacă printr-o experiență memorabilă de "escape in a new identity".

Consumul de realitate augmentată poate fi începutul unor croieli inovatoare de viziuni care se completează una pe cealaltă prin traversarea accelerată a unui timp care se construiește aproape exclusiv pe abandonarea lui. A abandona ceva familiar, urmând o altă cale de a te defini si de a-ti extinde orizonturile, înseamnă a accepta schimbarea. Sau, altfel spus, un timp care se construiește pe abandonarea lui este o modalitate de a cuprinde universul unei lumi noi fără să ții cont de granițele ei.

Practic, trăiești într-un timp prezent care continuă să înainteze încet, dar nu în întregime, fără să iei în considerare ceva la care nu vei putea să te mai întorci vreodată. A abandona timpul prezent nu înseamnă să-l anulezi sau să faci abstracție de el, ci doar să-l experimentezi într-un cu totul alt mod, într-un context favorabil afirmării valorilor de perspectivă, pe care încă nu le resimți.

Căci are loc o supradimensionare a conținutului de experiență în ceea ce privește utilizarea realității și personalizarea ei cu noi așteptări care devin apoi, prin amplificarea lor, impulsuri pentru proiectarea îndeplinirii unui nou rol la înălțimea unei noi conștiințe de sine.

În leadership, ficțiunea contribuie la formarea unei viziuni de dincolo de timp, de dincolo realitatea imediată, de dincolo de vedere, prin intermediul evoluției creației care reprezintă chiar imaginea ta de promotor al unor "aspirații nemuritoare".

A-ți testa limitele în alte dimensiuni, ceea ce duce la formarea convingerii că posibilitățile de exprimare sunt nenumărate, presupune să găsești energia creatoare cu care să umpli acel gol din tine care facilitează autocorectarea, transformarea și care dă sens existenței.

Pentru ca leadershipul să funcționeze fără mari întreruperi trebuie să te regăsești mai bine în propria ta autenticitate, adică să funcționezi cu gândul la conținutul de valoare pe care vrei să-l accesezi și să-l livrezi printr-o creație care e o combinație între "Visul unei nopți de vară" a lui Shakespeare și "Magicianul" lui John Fowles.

Ca să înțelegeți mai bine la ce mă refer, amintiți-vă de laureatul premiului Nobel, Ernest Hemingway. El a abandonat jurnalismul, bine făcut și bine răsplătit, încurajat de convingerea că povestirile sale sunt excelente și că va găsi un editor care să i le publice. Şi, într-adevăr, abandonul acesta premeditat l-a ajutat să devină mai întâi un profesionist al prozei scurte și apoi un mare romancier.

Aspirația lui de a crește ca ființă umană complexă, de a fi mai mult decât un simplu jurnalist, de a deveni un mare nume al literaturii, este o comoară nemuritoare pentru că întotdeauna lumea va căuta să descopere aceeași formă de a se reinventa prin spirit, prin inovație, prin jocul superior al inteligenței, și de a se reuni în jurul unei idei care ne îndeamnă să ne evaluăm puterea interioară pentru a putea renaște mai entuziaști și mai plini de energie.

„Moartea" vechiului mod de a face lucrurile, îndepărtarea de la convențiile timpului prezent care se forțează să păstreze anumite rețineri și anumite limite, duce la acea slavă a „învierii", la crearea omului nou. Trecerea de la normalul asumat de o conștiință limitată, la o autenticitate manifestată printr-un grad superior de creștere a valorii.

Evaluează-ți puterea interioară ca să știi dacă ești stăpânul sau sclavul destinului !

Ficțiunea reprezintă un fundament a priori pentru a putea cunoaște, prin intuiție, ceea ce extinde în mod nelimitat aria de motivație a instinctului de a se opune vechilor credințe și de a promova o mentalitate care să poată face cu adevărat diferența dintre o imagine banală și una demnă de toată admirația celor din jur.

Ficțiunea omului care ia cunoștință de el însuși evidențiază posibilele fațete ale unei direcții aparent imposibile de urmat, prin forța inteligenței și a dorinței de a accede la un nivel superior de conștiință, fiind singura cale de a te reinventa.

Orice stimulare peste măsură a inteligenței este o amenințare la adresa conștiinței limitative,

mai ales atunci când sunt subminate convențiile realiste tradiționale și exigențele de veridicitate ale probelor aduse în sprijinul unor noi teorii, ipoteze, perspective și viziuni care stabilesc condițiile prealabile ale unei creații mai puțin obișnuite.

Preferi să rămâi ancorat într-o conștiință limitativă decât să experimentezi o abordare pilot a excelenței în promovarea noului?

Source: https://neculaifantanaru.com/fictiunea-omului-care-ia-cunostinta-de-el-insusi.html